

Publicerad 2011-03-29 19:52 av Vittra

Jag hatar hur det knarrar

Sluter handen om dörrhandtaget

<I>mitt avtryck finns redan här</I>

Det har nöts in

i det rostfria stålet

Samlar upp det sista av kraften

som motvilligt strålar ut från venerna

och trycker långsamt av

<I>blundar</I>

Skjuter ifrån

och stänger ute skalet

Själen lämnar jag kvar

<I>hos dig</I>

Vänder mig om

och intar det första trappsteget

<I>Jag hatar hur det knarrar</I>

Fötterna domnar

till ljudet jag avskyr mest i världen

ökar därför takten

<I>För jag hatar hatar hatar hur det knarrar</I>

Jag vill inte gå stegen här

<I>det är sista gången</I>

Bestämmer mig för att ovissheten

aldrig ska komma och

<I>ta mig igen</I>

Nej,

det var nog bara inbillning

<I>visst var det?</I>

För jag vet ju att

jag alltid kommer låta fötterna

vandra i den här trappan

upp och ner

<I>ner och upp</I>

Tills du

ber mig

<I>sluta</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vittra med Poeter.se id #36938 innehar upphovsrätten